

Meka.

(Vztočna romanca.)

Mučni molk v dalji peščeni —
Ni ga oblačka na svodu ...
V Sahari tih, ognjeni
Moslim mlad mre ob velblodu —

V trudnem se blesku oko mu
Tja proti jutru ozira,
V vročem se pesku težko mu
V nočni sen, večni zapira —

Azrael ponj prišel zdaj je,
On pa še videl ni Meke ...
Ah, zaprt divni mu raj je,
Huris zgubljene na veke —

Ustni zbledita mu sinji,
Vgasne oko mu krvavo ...
Čuj, sem od Meke v pustinji
Pesem se zlegne sanjava ...

»Allah, oj Allah ti zviti,
Kismet naj tak ne vznemirja,
Ko sem na pot grozoviti
Zvabiš, da vničiš fakirja?

Kaj si postavil mi kočo,
Ne mi palače ustvaril?
Kaj za puščavo mi žgočo
Sužnjev na pot ne podaril?

Allah, oj Allah nebesni,
Rešena, čuj, je uganka:
Ali so raji pretesni,
Ali pa huris ti manjka ...»

Aleksandrov.

Golobčka dva.

Golobčka dva, golobčka dva
Na sleme sta mi sela,
Gosposko se priklanjala,
Drug k drugemu zaganjala,
Kot, radosti vzkipela,
Ljubezen drobnega srca
Na slemenu naznanjala
Ljubimčka bi si bela —

Laboda dva, laboda dva,
Ljubka kot lilja vzevela,
Po jezeru sta plavala,
S perotmi sta vztrepavala,
In voda je šumela,
Kot z bori temnega gozda
Skrivaj pošepečavala
Bi sapica vesela —

In roža je stoljetnica
V krasoti vsi drhtela,
Kot srci dve, ki sanjali,
Molče sta si nazuanjali,
Kar duša hrepenela ...
In kot dva bela parčka sta
Dva stasa se priklanjala,
Kri k srcu je hitela ...

Aleksandrov.

